

med erklæring om, hvorvidt det lokale tilskud til lærerlønnen vil blive udredet af kommunen. De forskellige oplysningsorganisationer har dog adgang til at iværksætte undervisning på grundlag af de i § 14, stk. 2, omhandlede tilskudsmuligheder, såfremt der i kommunen er oprettet en kommunal aftenskole eller ydes kommunalt tilskud til en privat oprettet aftenskole inden for samme faggruppe.

I det foreliggende lovforslags kapitel I er der givet nærmere regler om ungdomsskolens indhold og omfang. Der er i overensstemmelse hermed pålagt den enkelte kommunalbestyrelse — alene eller i samarbejde med andre kommunalbestyrelser — forpligtelse til efter indstilling fra ungdomsskoleudvalget at tilvejebringe ungdomsskoleundervisning for kommunens unge.

For så vidt angår de i kapitel II omhandlede interessegrupper for børn og unge og ungdomsklubber er det overladt til kommunalbestyrelsens afgørelse, om den vil yde tilskud. Dette er i overensstemmelse med gældende lovs regler om ungdomsklubber, men i modsætning til ungdomsklubber under socialministeriet, hvor kommunalbestyrelsen er forpligtet til at yde tilskud til klubber, som børne- og ungdomsværnet og direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen går ind for. Da der ikke er forskel på virksomheden i ungdomsklubber, der er godkendt henholdsvis under undervisningsministeriet og under socialministeriet, virker den omhandlede forskel på fritidsnævnets og børne- og ungdomsværnets kompetence mindre rimelig, men man har bl. a. af hensyn til paralleliteten med interessegrupperne for børn og unge ikke ment at burde ændre undervisningsministeriets nuværende ordning på dette punkt.

I lovforslagets kapitel III er der fastsat nøje bestemmelser om de betingelser, der skal opfyldes, for at de forskellige former for fritidsundervisning for voksne kan godkendes, således at fritidsundervisning, der opfylder disse betingelser, har krav på godkendelse. Man har på samme måde opregnet, hvilke yderligere betingelser der skal opfyldes, for at tilskud kan ydes, ligeledes med den virkning, at tilskud skal ydes, hvis betingelserne opfyldes. Til gengæld kan statstilskud ikke udbetales, hvis de pågældende betingelser ikke er opfyldt. Dette svarer til de gældende regler og hænger bl. a. sammen med, at fritidsnævnets koordinerende virksomhed i henhold til forslaget § 73, stk. 4, ikke giver nævnet beføjelse til at hindre oprettelse af hold, der opfylder godkendelsesbetingelserne. Risikoen for, at tilskudsbetingelserne ikke opfyldes, må derfor helt påhvile den forening, kreds o. lign. eller den kommune, der ønsker at oprette den pågældende

undervisning. Prøvelsen af, om betingelserne for godkendelse og tilskud er opfyldt, er henlagt til kommunalbestyrelsen og fritidsnævnet med amtsnævnet for fritidsundervisningen som den normale overinstans.

Man har været betænkelig ved at følge forslaget fra aftenskoleudvalgets flertal om, at fritidsnævnets indstilling om oprettelse af det fornødne antal hold på kommunalt initiativ — hvis det ikke er lykkedes at fremskaffe tilstrækkelige private tilbud — skal være bindende for kommunalbestyrelsen. Forslaget går derfor ud på, at fritidsnævnet, når de private muligheder er udtømt, skal indstille til kommunalbestyrelsen, at der fremsættes kommunale tilbud i fornødent omfang.

Med hensyn til tilvejebringelse og anvisning af lokaler til de forskellige former for fritidsundervisning m. v. ligger afgørelsen hos kommunalbestyrelsen. Den har — i overensstemmelse med gældende ret — pligt til at tilvejebringe lokaler til ungdomsskolevirksomheden, d. v. s. i givet fald til at bygge, hvis der ikke ad anden vej kan tilvejebringes lokaler. I denne forbindelse bemærkes, at man agter at fremsætte lovforslag om ændring af folkeskoleloven om, at tilskuddet til lokalene til ungdomsskoleundervisning forhøjes, såfremt lokalene skal benyttes til ungdomsskoleundervisning i samarbejde mellem flere kommuner. Med hensyn til fritidsvirksomheden i kapitel II og fritidsundervisningen i kapitel III har kommunalbestyrelsen pligt til at anvise lokaler. Den bistås ved løsningen af denne opgave af fritidsnævnet, som man på dette område har pålagt særlige pligter, men afgørelsen træffes af kommunalbestyrelsen. Såfremt der er tale om folkeskolens lokaler, kan kommunalbestyrelsen dog først træffe sin bestemmelse efter indstilling af skolekommissionen, der forinden skal indhente lærerrådets erklæring.

Om *udgiftsfordelingen* mellem stat og kommune har de kommunale repræsentanter i en mindretalsudtalelse i aftenskoleudvalgets betænkning gjort opmærksom på, at kommunerne reelt bærer $\frac{2}{3}$ af den samlede udgift til lærerløningerne i aftenskolen ($\frac{1}{3}$ af hele udgiften + skolefondens andel, der andrager $\frac{1}{3}$ af statens $\frac{2}{3}$). Da kommunerne herudover stiller lokaler med lys, varme og rengøring vederlagsfrit til rådighed, er den lokale andel af udgifterne således betydeligt større, end det umiddelbart fremgår af loven. Mindretallet finder derfor, at det ville være mere rimeligt, om staten betalte hele skolefondens andel af udgifterne til lærerløn.

Aftenskoleudvalgets flertal har allerede under hensyn til de mulige konsekvenser for andre refu-